

متن پرسش

سلام استاد وقتتون بخیر: انجام کار خوبی که با نیت قربه‌الی‌الله انجام نمیشه و فقط به خاطر اینکه که تشخیص دادیم این کار خوبیه چه افتهایی داره؟ من خیلی وقتا دوست دارم به یکی یه چیزی یاد بدم و ممکن هم هست اون لحظه در غفلت از خدا باشم. این گونه اعمال که اعمال بدی نیستند یه جورایی انگار به دیگران سود رسوندی اما حجاب قلب خودت بیشتر شده. اعمالی که با حضور قلب انجام نمیشن و صرفا همین که دوست داری انجامشون بدی. بعضی وقتا تبدیل به حجابی میشن که تا انجامشون ندی از ذهنت پاک نمیشن. این جور مواقع باید چطور تصمیم بگیریم؟ آیا هر کاری حتی بهترین کارها اگر با نیت قربه‌الی‌الله انجام نشن بیهوده هستند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اگر نیت انسان کلی باشد به خودی خود آن نیت در نزدیکی حق به انسان کمک می‌کند هرچند در تک‌تک امور نیت جزئی در میان نباشد. موفق باشید